

Данашњи датум је 30.11.2009. године, дан када ће у скупштини Републике Србије бити усвојен статут Војводине, који ову аутономну област трансформише у вештачку творевину са прерогативима државности. Овим статутом Војводина фактички постаје држава у држави, а Србија федерација у најави. Војводина и Невојводина чине Федеративну Републику Србију, како је једном приликом духовито приметио Воја Жанетић.

Бојим се да ће значај данашњег дана у потпуности схватити тек наши потомци. Тек након последица, моћи ће се јасно утврдити узрок. Стварати државу у држави не може донети ништа добро малој и израђаваној Србији са неизграђеним националним идентитетом; гломазни бирократски апарат на северу земље може донети само проблеме.

Психолошки гледано, војвођански властодршци добијају све што им је неопходно у стварању новог националног идентитета – медије, владу, премијера и језик. Уз повољан геополитички однос снага и евентуалну промену српске спољне политике, захтев за независност ове вештачке творевине би могао бити актуелизован. Усуђујем се да закључим да је Војводина темпирана бомба постављена у само средиште српске политике, која ће експлодирати онда када српска политичка врхушка одбије послушност и покуша да заоштри спољну политику земље.

Било какав спољнополитички заокрет неће бити могућ, пошто имамо паралелне политичке структуре које, у теорији, могу одбити послушност званичној државној политици.

Укинути овакву аутономију биће неизводљиво, пошто само „грађани и грађанке“ Војводине могу да одлучују о промени граница Војводине. Невероватно.

Занимљиво је да су баш 30.11.2009. године Србији укинуте визе. Поклапање ових догађаја сигурно није плод случајности. Не само што медији врше пропаганду која би и најсиромашнијег грађанина убедила да ће сада и он обићи све светске метрополе, него се самим тим сви они који протестују против усвајања статута – политички и пропагандно елиминишу. Грађани који се радују укидању виза и залажу за усвајање статута су „европејци“, а сви грађани који су против статута, су, следствено томе – „ретроградни елементи“. Визе и статут иду у пакету, што је ваљда требало свима да постане јасно након извештаја Европске комисије.

Неодговорност политичке елите према држави није случајна; она је плод урушавања националног идентитета и представља пораз здраве и одговорне националне идеје и концепта државотворности српског народа. Српска политичка елита није дорасла околностима и времену у коме се налази.

Овом приликом не могу а да не поменем злогласни Устав из 1974. године. Сви знамо да тада, уколико изузмемо пар истакнутих интелектуалаца, нико није подигао глас, нити стао у заштиту српског народа. Тада је једино било важно да смо били грађани државе с чијим пасошем се могло путовати широм света.

Темеље за још једну националну несрећу постављамо 30.11.2009. године. Као некада, народ је заглаван у пасоше и бољи живот. САНУ, као некада, не реагује – част изузецима.

Нова српска политичка мисао за Србију данас представља разумно сагледавање последица – исто што је за Србе некада представљао Српски културни клуб Слободана Јовановића.

Доиста, истина је. Историја се први пут понавља као трагедија, а други пут као фарса.

Сада је тренутак да се подигне глас. Последњи тренутак.